

[Anders Poulsen]

kunstnere ved optræden her i landet. Jeg synes, det er rigtigt at sige, at der så må være tale om nidkærlighed i forbindelse med fremsættelse af dette lovforslag.

Nu er det naturligvis regeringens forslag, der er lagt på bordet her, og det må således have kulturministerens tilslutning. Jeg ved ikke, om der her er tale om et nyt socialdemokratisk stykke kulturpolitisk arbejde, eller hvad der er meningen med dette lovforslag.

Staten tjener ikke penge på det, for det må da være åbenbart, at arrangører rundt omkring i landet må forhøje deres budgetter. Deres budgetter kan ikke holde, og hvor skal de henvende sig, når de skal have dækning for de øgede udgifter? Ja, det ved vi godt: til syvende og sidst havner det i statens kasse, så der er tilsyneladende ikke tjent noget for staten på det.

Vi er overordentlig kritiske; venstre er imod dette forslag. Ligesom hr. Hagen Hagensen var inde på, vil jeg også godt pege på, at der må være knyttet en lang række afgrænsningsproblemer til dette forslag. Hvornår er der tale om kunstnere? Hvornår er der tale om instruktører osv.? Det ser jeg ikke nogen afklaring af i ministerens bemærkninger.

Der er en anden interessant ting i forbindelse med lovforslaget, som jeg vil nævne, nemlig at lovforslaget afdækker administrationens ulyst til at følge domstolenes afgørelser. På netop det område, vi har til behandling her, foreligger der to højesteretsdomme og sidst en østre landsrets-dom, som alle fastslår, at det, der gælder for beskattningen på dette område, er kildeskattelovens § 43, altså tjenesteforholdets karakter og ikke ansættelsesforholdets varighed. Alligevel har man hidtil og uanset disse domstolsafgørelser praktiseret beskattning ud fra ansættelsens varighed, og først pr. 27. juli 1981 kommer der et cirkulære, der ændrer hidtidig praksis på området. I dette cirkulære bebuder man den lovændring, vi behandler her. Hvor vidste direktoratet dog fra, at ministeren ville fremsætte dette lovforslag?

Den anden del af lovforslaget: 30 pct.s beskattning af skattegodtgørelsen, er vi ikke imod og vil gerne arbejde med i udvalget. Men jeg vil afslutningsvis allerede her ved førstebehandlingen opfordre skatteministeren til at tage den første del af sit lovforslag af bordet. Det kan ikke være rigtigt, når ikke

der er penge i det, at vi skal påføre den kunstneriske udfoldelse her i landet den skade, som vi jo ved bliver affødt af forslaget.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Lovforslaget indeholder tre elementer, og jeg vil tage det første og det sidste element først.

Beskattningen af dansk skattegodtgørelse synes vi er en udmærket idé, som vi umiddelbart kan tilslutte os, og det samme gælder arbejdskraft, der importeres fra udlandet.

Men det væsentlige i dette lovforslag er naturligvis også kunstnerskatten, og den er vi ikke umiddelbart begejstrede for. Det er såmænd ikke så meget ud fra et skattek teknisk synspunkt, for vi synes, det kunne være rimeligt at beskatte de ofte temmelig store indtægter, der er på dette område, men ud fra et kultursynspunkt synes vi, at man gerne må give støtte. Man kan så diskutere, om det skal være i form af en skattelettelse eller en skattefritagelse, eller om det skal være ad andre kanaler, men vi synes ikke, der er nogen grund til at gøre det sværere for arrangører at lave optræden, hvor der medvirker kunstnere fra udlandet. Tværtimod synes vi, at det danske samfund har et stort behov for at få impulser, også kulturelle impulser, fra udlandet, og det kan også være til inspiration for de danske kunstnere.

Ud fra et kulturstøttesynspunkt er vi altså ikke begejstrede for den skat, men vi vil gerne være med til at se på, hvordan tilsvarende regler er i udlandet, altså om det er specifikt for Danmark, at man ikke betaler skat. Det er klart, at skatten ikke kommer til at påhvile kunstneren, men kommer til at påvirke billetprisen, for kunstnerne skal naturligvis have det samme netto for at optræde i Danmark som andre steder. Derfor kunne det være interessant at se, hvordan det er andre steder.

Vi vil også gerne se på, hvordan forholdet til de danske kunstnere vil være, altså om det vil være særlig positivt over for danske kunstnere, som der måske kunne være en tendens til med denne lovgivning, men medmindre man kan finde andre veje og andre penge til kulturelle formål og til støtte til disse formål, kan vi ikke anbefale den midterste del af lovforslaget.

Barsøe-Carnfeldt (FP):